

Per Börjesson
Vaktelvägen 2
455 32 MUNKEDAL

Intagning av enskild väg i statsbidragssystemet, Munkedals kommun

Vi har utifrån er ansökan gjort en utredning om att inta del av Västergårdens vägförenings vägnät i bidragssystemet för enskilda vägar. Vägen består av två delar belägna på var sida om länsväg 2504.

För att bidrag ska kunna lämnas måste vägens längd uppgå till 1 km och avstånd mellan längst bort permanent-bebodda fastighet till närmaste allmänna väg måste vara detsamma. Avståndet från allmän väg till vändplanen på Vråkvägen uppfyller längdkravet.

I övrigt skall vägen hålla en godtagbar standard och trafiksäkerheten ska tillgodoses.

Några bidragsberättigade istandsättningsåtgärder behöver inte vidtas.

- De anmärkningar som finns är mindre vattensamling vid farthinder norr Tjädervägen, vi ser inte att någon särskild åtgärd behöver vidtas på denna plats.
- Vägområdet ska kontinuerligt hållas fritt från vegetation. Rövning görs normalt till 2 meter utanför körbana och rövning till fri höjd 4,6 meter är ett grundkrav. Rekommenderas att rövning görs till minst 5 meter över körbana. **Vid tomtmark röjs fram till tomtgräns.**

Längs Vråkvägen finns utmed flera fastigheter vegetation som inkräktar i vägområdet. Denna ska tas bort om vägen ska kunna tas in i bidragssystemet.

Nyintag görs normalt vid årsskifte. Bidraget betalas normalt ut i februari månad året efter. Om er väg ska kunna tas med från årsskiftet 2014/2015 så skall röningsinsatserna vara utförda senast den 15 december för att vi ska kunna handlägga ärendet.

Ni får återkomma.

Med vänlig hälsning

Thomas Hellström
Utredare enskilda vägar

010 - 123 61 47

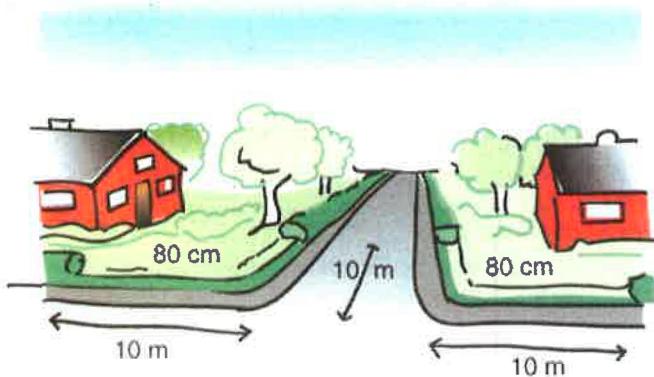
SLÅTTER OCH SIKTRÖJNING

* Bra siktförhållanden är mycket viktigt för trafiksäkerheten. Det gäller inte minst på de enskilda vägarna, som ute på landsbygden ofta är smala och kurviga och i tätbebyggda områden kan innehålla många små korsningar.

* För att åstadkomma och vidmakthålla goda siktförhållanden måste växtlighet utefter vägarna kontinuerligt hållas efter. Vägområdet – det vill säga vägbana, dike och slänt – ska slåttras och röjas från buskar, sly och träd. Ibland kan det ur trafiksäkerhetssynpunkt uppstå behov av siktförbättrande åtgärder även på mark utanför det direkta vägområdet. Innan föreningen börjar röja sly eller ta ner träd utanför vägområdet måste styrelsen dock kontrollera om man har rätt därtill. Om rätten finns och i vilken utsträckning den får utövas framgår i så fall av föreningens anläggningsbeslut.

//

x

I korsningar på bostadsgator där trafiken kan förväntas hålla lägre hastighet än 50 km/tim, bör i en sikttriangel med 10 m sida, häckar och annan växtlighet eller föremål vara högst 80 cm höga.

//

Det bör understrykas att föreningen aldrig får ta bort vegetation på tomtmark som gränsar till vägområdet, även om denna upplevs som trafikfarlig. I sådana fall bör tomtägaren kontaktas och uppmanas att ta bort den siktskymmande vegetationen. Enligt Plan- och Bygglagen är tomtägare skyldiga att sköta tomten så att det inte uppstår betydande olägenhet för angränsande trafik. Om vegetation från tomt tränger in i eller hänger ut över vägområdet äger dock föreningen rätt att beskära kvistar och grenar fram till tomtgränsen. Det åligger alltid väghållaren att se till att den fria höjden över körbana är minst 4,6 meter och över gång- och cykelbana minst 3 meter.

I småhus- och villaområden gränsar tomterna ofta direkt till vägområdet. I vägkorsningar och vid tomtutfarter uppstår ofta siktproblem när tomterna kringgärdas av högre häckar, buskage eller staket. För att minska risken för olyckor rekommenderar många vägföreningar sina medlemmar att beskära häckar och buskage så att det skapas så kallade sikttriangler invid korsningar och utfarter. Men rekommendationerna följs långt ifrån alltid eftersom många tomtägare prioriterar det egna insynsskyddet framför den allmänna trafiksäkerheten. Inom detaljplanlagt område finns en möjlighet för byggnadsnämnden i kommunen, att agera i enlighet med bestämmelser i Plan- och Bygglagen (8 kap 15 § respektive 11 kap 22 §), som ger nämnden rätt att förelägga fastighetsägare, att t.ex. klippa häck mot gata. Också av 56 § anläggningslagen följer att om det behövs för trafiksäkerheten får en väghållare begära att TRV region bestämmer att de paragrafer i väglagen som behandlar trafiksäkerhet ska gälla också enskild väg.

HASTIGHETSBEGRÄNSNING

Många väg- och samfällighetsföreningar upplever att höga hastigheter är det största trafiksäkerhetsproblemet på enskilda vägar. Det är helt naturligt eftersom hastigheten har en avgörande betydelse för vilka konsekvenser en olycka får. En oskyddad trafikant som blir påkörd av ett fordon som kör 50 km/tim löper 40 – 80 procents risk att dö. Vid 30 km/tim sjunker risken till 10 % och vid 20 km/tim överlever man i allmänhet.

Enskilda väghållare har dock ingen rätt att begränsa den lagligt gällande hastigheten på det egna vägnätet. Om föreningen önskar en lägre högsta tillåten hastighet än den generella bashastigheten, som är 50 km/tim i tätort och 70 km/tim på landsbygd, så måste föreningen anhålla om detta hos ansvarig myndighet. Ligger vägen i tätort ska den skickas för prövning till länsstyrelsen. Det är lämpligt (enligt somliga nödvändigt) att föreningens anhållan om hastighetsbegränsning diskuterats och beslutats på en stämma. Eftersom det är vanligare att anhållan avslås än

Hastighetsbegränsning C31, Max 30

Rekommenderad lägre hastighet E11